

Dreamwear Club

2/2026

Dreamwear Club 2/2026

Tässä numerossa:

Päätoimittajan sulkakynästä.....	3
Transoikeuksia romutetaan Britanniassa.....	4
Ministerin pyöreässä pöydässä.....	8
Tasa-arvovaltuutettu aamiaispöydässä.....	11
Suuri ristiinpukeutujakysely loppusuoralla	13
DwC:n kannanotto Setan edustajakokoukseen: Transvestiitit inklusiivisen vertaistuen piiriin.....	14
Paha tapa, upea lukukokemus.....	15
Kuvamuistoja Helsinki Prideen paraatista.....	17
Kevätkokouksessa 2026 juhlittiin 30-vuotiaista yhdistystä.....	19
Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen 2026.....	24
Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 2026.....	25
DwC:n syystapaamisen 2026 ohjelma	26
Ilmoittautuminen DwC:n syystapaamiseen ja teatteri-iltaan	27
Majoituksen ja ohjelman hinnat.....	28
Tom of Finland-buffet	30

Dreamwear Club 2/2026

ISSN 3087-6850

28. vuosikerta

Ilmestyy 2 kertaa vuodessa

Päätoimittaja ja taitto: Anukatriina Saloheimo

Toimituksen sähköposti:

dwc@dreamwearclub.net

Etukannen kuva: Puheenjohtaja Susanna taltuttaa
aikamme pahuuden käärmettä

Kuvaaja: Adelia

Dreamwear Club DwC ry

Kotisivut:

<http://www.dreamwearclub.net/>

www.facebook.com/DreamWearClub

<https://www.instagram.com/dreamwearclub/>

Sähköposti

dwc@dreamwearclub.net

Jäsenmaksu 30 €, maksuohjeet kotisivulla

Miksi kannattaa olla DwC:n jäsen?

mm:

- ilo kuulua mukavaan joukkoon
- oma jäsenlehti kotiin lähetettynä
- saat oikeaa tietoa omasta identiteetistäsi
- pääset vain jäsenille suunnattuihin tapahtumiin
- ilmainen jäsenyys puolisollesi

Päätoimittajan sulkakynästä

Vuosi 2026 on ollut merkityksellinen Dreamwear Clubille sen täyttäessä 30 vuotta.

Syntymäpäivälahjaksi Suomen hallitus pienensi STEA-avustusten määrää vuoden 2026 budjetissa ja se tulee pienenevään tästä edelleen ensi vuonna – varsinkin, jos ministeri Rydmanin linjaukset toteutuvat jakoperusteista. DwC:n toiminnassa toki toteutuu voimakkaasti niiden edellyttämä kohtaava työ, mutta toisaalta tekemämme vaikutustyö närästää ministeriä.

Niinpä joudumme sopeuttamaan toimintaamme vähenevien avustuksien myötä, ja rahoitus perustuu tulevaisuudessa aiempaa enemmän jäsenmaksujen varaan. Irtisanomisiin emme sentään joudu, eihän meillä ole ketään irtisanottavaa palkattua työntekijää.

Yksi yhdistyksen suurimmista kulueristä on ollut paperilehden teko. Siinä kustannuksia kertyy taitosta, painattamisesta ja postituksesta noin tuhat euroa numeroa kohti. Suurimpana kulueränä se on myös suurin säästökohde. Niinpä saat lukea tätä lehteä vain sähköisenä – tulostettu versio lähetetään niille jäsenille, joilla ei ole tietoverkkoyhteyttä.

Tänä vuonna DwC:n toiminnassa näkyvät erityisesti perinteiset transvestiitit. Keväällä lanseerattiin yhteistyössä Seta ry:n kanssa Transvestisuuden teemapäivä. Kesällä alettiin kartoittaa ristiinpukeutujien tilannetta tämän päivän Suomessa laajassa kyselyssä. DwC tekee kannanoton tiittien tilanteesta järjestöissä Setan edustajakokoukseen.

Transvestiittien tilanteessa on yksi ongelmallinen noidankehä: Monet haluaisivat tavata vertaisiaan erikseen siihen tarkoitetuissa turvallisissa tilaisuuksissa. Niitä on saatavissa hyvin harvoilla paikkakunnilla. Pienemmillä paikkakunnilla tapaamisten esteenä on ollut ennen kaikkea vetäjän puute. Toisaalta niilläkin paikkakunnilla, joilla vetäjä on löytynyt, heidän motivaatiotaan ja jaksamistaan syö vierailijoiden vähäinen määrä.

Kannustaisin kuitenkin jokaista alueellisen Setan toimialueella asuvaa tiittiä miettimään, olisiko minusta vetämään tiittiryhmää. Tapaaminen kuussa tai kahdessa olisi hyvä alku tällaiselle toiminnalle. Paikallisella Setalla on yleensä tiloja tarjottavana ja DwC voi tehostaa tiedotusta omilla kanavillaan. Valtakunnallinen Seta taas tarjoaa koulutusta ryhmänohjaajille.

Sitten vähän marinaa päätoimittajan roolissa...

Tähän lehteen ei tullut yhtään juttua muualta kuin toimitukselta. Lehden yksi tärkeä tehtävä on kuitenkin olla myös jäsenistön äänitorvena. Niinpä toivon hartaasti, että arvon sisaret mieltisivät tosissaan siitä kirjoittamista, mitä asioita on mielen päällä, ja mitä on tullut tehtyä.

t. Anukatoriina

Transoikeuksia romutetaan Britanniassa

Tämä on syytä tietää sinne matkustaessa

Teksti: Anukatriina

Britanniaa on totuttu pitämään transystävällisenä maana. Viime aikojen kehitys on tehnyt siitä kuitenkin vaarallisen tai ainakin pulmallisen matkustuskohteen. Tässä artikkelissa valotetaan tilanteen taustaa ja kerrotaan, mitä sinne matkustavaa transihmistä odottaa.

Matkustusrajoitukset koskevat myös kauttakulkumatkustusta Heathrow'n kautta. Taitavat jäädä siellä tapahtuvat lennon vaihdot ja kuvan kaltaiset pop up –konsertit tulevilla matkoilla väliin. Kuva: Sini-Tuulia Lehtinen.

Taustaa Britannian transvihalles

Britanniassa on menossa laitoikeiston ja transviamielisten TERF-naisjärjestöjen erittäin näkyvä ja aggressiivinen kampanjointi, jolla pyritään demonisoimaan erityisesti transnaisia. *Harry Potter* -kirjailija J.K. Rowling on toiminut tässä hyvin näkyvästi. Viimeisen viiden vuoden aikana transvastaisten artikkelien määrä Iso-Britannian mediassa on räjähtänyt. *Amnesty Internationalin* tekemässä tutkimuksessa, joka koski vain neljää valtavirran sanomalehteä, löytyi 17 000 transvastaista artikkelia. Ilmapiirin vihamielisyydellä on ollut vaikutusta siihen, että myös maan poliittiset ja juridiset linjaukset ovat olleet viime aikoina erittäin transvastaisia.

Tärkeimpänä ja vakavimpana seurauksena tästä Britannian korkein oikeus linjasi huhtikuussa 2025 antamassaan päätöksessä, että maan tasa-arvolain mukaiset naisen ja sukupuolen käsitteet viittaavat biologiseen eli syntymässä

määriteltyyn sukupuoleen eivätkä juridiseen sukupuoleen. Päätös on erittäin ongelmallinen: Sen perusajatus on, että tasa-arvolaisissa sukupuolesta käytetty sana *sex* viittaa biologiseen sukupuoleen, jolla edelleen tarkoitetaan syntymässä arvattua sukupuolta. Kuitenkin tasa-arvolain kirjoittamisen aikaan sanalla tarkoitettiin sukupuolta yhtä laajasti, mitä suomen kielen sukupuoli-sanalla tarkoitetaan. Sana *gender* yleistyi käyttöön viittaamaan sosiaalista sukupuolta ja sukupuolikokemusta myöhemmin (esim. *transsexual* muuttui *transgenderiksi*), ja se myös ilmenee tässä tarkoituksessa Britannian uudemmassa lainsäädännössä.

Britannian lainsäätäjät ja viranomaiset ovat ryhtyneet toimeenpanemaan Korkeimman oikeuden tulkintamuutoksia, mistä on seurannut vakavia vaikeuksia maassa eläville ja sinne matkustaville transihmisille ja myös henkilöille,

joiden epäillään olevan sellaisia heidän ulkonäkönsä tai esiintymistapansa perusteella.

Transihmisten arjen kannalta keskeisin päätös on ollut Ison-Britannian parlamentin 10.7.26 hyväksymä tasa-arvolain toimeenpanoasetuksen päivitys, joka astui voimaan 5.elokuuta 2026. Seuraavassa kuvataan sen keskeiset vaikutukset maassa asuville ja sinne matkustaville transihmisille.

Juridista muutosta ei tunnusteta päteväksi

Sukupuolen juridista vahvistamista ei enää tunnusteta päteväksi useimpiin tarkoituksiin Isossa-Britanniassa, missä tahansa päin maailmaa se hankitaankin. Mitään laillisia asiakirjoja (passit, syntymätodistukset, henkilökortit, ajokortit) ei hyväksytä todisteeksi sukupuolesta tai syntymässä määritellystä sukupuolesta. "Sukupuoli" tarkoittaa nyt vain "biologista syntymässä määriteltyä sukupuolta", eikä sitä voida muuttaa – vaikka "biologiselle" ei ole edes laillista määritelmää.

Sukupuolitettujen tilojen käyttö kriminalisoitu

Transsukupuolinen henkilön käyttäessä sukupuoleensa mukaista tilaa sekä yritys, että transsukupuolisen saattavat syyllistyä rikokseen. Hallitus on suositellut tiedottamisesta sukupuoleen perustuvien tilojen rajoituksista:

"Monissa tapauksissa ensisijainen keino varmistaa laillinen tarjonta on selvästi tiedottaa potentiaalisille palvelun-käyttäjille tai jäsenille, että kyseiset palvelut ovat saatavilla vain samaa sukupuolta oleville. Tämä tulisi tehdä käyttäen oikeasuhteisia ja todennäköisesti tehokkaita keinoja. Näitä voivat olla kyltit, mainosmateriaalit, mukaan lukien verkko- ja paperiversiot, sekä suullinen tiedotus, joka annetaan osana ilmoittautumis-, hyväksymis- tai perehdytysprosessia." (käytännössä "ei trans"-varoitukset).

Jos yritys sallii transnaisen käyttää sukupuolen mukaisia sukupuolitettuja tiloja, se todennäköisesti syrjii muita naisia. Tilanne olisi sama

transmiehille ja muille miehille tarjottavan palvelun kohdalla. Yritysten edellytetään valvovan näitä tiloja transihmisten varalta. Ohjeistus on ristiriitainen siinä mielessä, että se ei kannusta valvontaan silloin, kun wc ei ole "olennainen" osa yrityksen palvelua.

Transsukupuolinen voi käyttäessään identiteetin mukaisia sukupuolitettuja tiloja syyllistyä luvattomaan tunkeutumiseen ja ei-transhenkilön häirintään. Häirintä voi johtaa siviilioikeudellisiin korvauksiin, mutta siitä voidaan myös nostaa syyte rikoksena, josta voidaan joissakin olosuhteissa tuomita enintään kuusi kuukautta vankeutta.

Transhenkilö on siis Isossa-Britanniassa vaarassa joutua väärin häirintäsyytösten kohteeksi, ja hänen tulisi olla valppaana tämän mahdollisuuden varalta. Vaarallisia tilanteita voi välttää käyttämällä sukupuolittamattomia tiloja. Niitä vain ei ole kaikkialla saatavissa.

Suomessa tilanne on toinen. Mikään laki ei suoraan määrittele transihmisten oikeutta käyttää identiteettinsä mukaisia sukupuolitettuja tiloja, mutta Tasa-arvovaltuutettu on katsonut sellaisen oikeuden olevan olemassa lähtökohtaisesti – jopa silloinkin, kun henkilö ei ole vahvistanut juridista sukupuoltaan. Joissakin tilanteissa transnaisen voidaan kuitenkin aiheuttavan huolta tai häiriötä muiden naisten keskuudessa, jolloin tilanne on ratkaistava neuvotteluin, ja jos tilan käyttö evätään, on pystyttävä osoittamaan turvallinen korvaava tila.

Keneltä tahansa voi kysyä sukupuolta sukupuolitetuissa tiloissa

Keneltä tahansa voidaan tiedustella hänen sukupuoltaan sukupuolitetuissa tiloissa, jos hänen uskotaan olevan transsukupuolinen. Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei ole minkäänlaista virallista asiakirjaa, joka tarjoaisi luotettavaa todistetta sukupuolesta. Esimerkiksi passeissa ja ajokorteissa oleva sukupuoli voidaan muuttaa sukupuolen vahvistamistodistuksella tai ilman sitä, ja syntymätodistuksissa voi olla juridisesti vahvistettu sukupuoli.

Perusteena tällaiselle tiedustelulle voivat olla henkilön fyysinen ulkonäkö, käyttäytyminen tai muiden palvelun käyttäjien esiin nostamat huolenaiheet. Tämä johtaa siihen, että myös ei-transsukupuoliset ja ohjeiden mukaan sukupuolitettuja tiloja käyttävät transsukupuoliset voivat joutua tällaisen kyselyn kohteeksi, joskus ilman mahdollisuutta todistaa oma syntymässä määritelty sukupuolensa.

Transnaiset miesten vankiloihin

Kesäkuussa 2026 käydyn oikeustapauksen jälkeen transnaisia siirretään naisvankiloista miesvankiloihin riippumatta siitä, onko heille tehty leikkaus tai muita lääketieteellisiä korjaustoimia. Sama koskee transmiehiä. Britanniaan matkustavien tulisi olla tietoisia mahdollisesta riskistä, jos heidät pidätetään ja heitä vastaan nostetaan syyte, vaikka he olisivatkin syyttömiä.

Samaa syntymäsukupuolta oleva poliisi tarkastaa

Ison-Britannian poliisi on ottanut käyttöön käytännön, jonka mukaan transhenkilöiden keholliset tutkinnat on suorittaa samaa syntymäsukupuolta olevan poliisi. Esimerkiksi leikkauksen läpikäyneen transnaisen intiimejä kehonosiakin tarkastaa mies. Ohjeiden mukaan tästä voidaan tehdä poikkeuksia rajoitetusti.

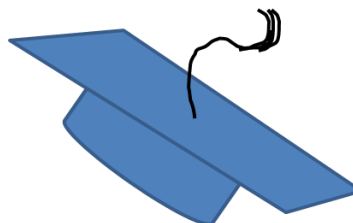
Sairaalassa sijoitetaan syntymäsukupuolen mukaiselle osastolle

Sekä hätätilanteessa että rutiinihoidossa transihmiset sijoitetaan niin julkisissa kuin yksityisissä terveyspalveluissa syntymäsukupuolen mukaiselle osastolle tai harvoin tarjolla oleviin sukupuolineutraleihin tai verhoilla eriytettyihin tiloihin. Tämä koskee myös sukupuolenkorjausleikkauksia.

Seksuaalinen kontakti kriminalisoitu ?

Kaikkia transsukupuolisten ja ei-transsukupuolisten välisiä seksuaalisia kontakteja voidaan pitää seksuaalisena väkivaltana, jos transsukupuolinen henkilö kerro taustaansa. Jos et paljasta toiselle henkilölle, että olet "trans", se voi Syyttäjänviraston ohjeiden mukaan tarkoittaa, että kumppani ei ole antanut suostumustaan, mikä johtaa vakavaan seksuaalirikokseen, jopa raiskaukseen liittyvään syytteeseen. Elokuussa 2025 transnainen tuomittiin seksuaalisesta väkivallasta tällä perusteella. Isossa-Britanniassa seurustelevien tai kumppaneita etsivien transhenkilöiden tulisi siksi olla tietoisia tästä riskistä, joka voi syntyä, vaikka toinen henkilö aloittaisi yhteydenoton.

Opiskelu Britanniassa

Isossa-Britanniassa opintojaan suorittavien tulisi tarkistaa huolellisesti, mitä käytäntöjä oppilaitos on omaksunut transihmisten erottelun suhteen, koska vaihtelua on paljon ja opiskelijat pitävät joitakin paikkoja nyt vihamielisinä, kun aiemmin Yhdistyneen kuningaskunnan koulutussektori oli luonteeltaan osallistava.

Urheilu ja harrastukset

Urheilu-, yhdistys- tai kerhotoimintaa varten Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tulevilla vierailijoilla, olivatpa he sitten amatööri- tai ammattilaistoimintaa, on riski, että tapahtumapaikkoihin ja kilpailuihin liittyvät ongelmat sulkevat transihmiset pois, vaikka heillä olisi oikeus kilpailla heidän kotimaassaan.

Poissulkemista voi tapahtua myös sukupuoliteuissa harrastuksissa, esimerkiksi tyttöjen partiotoiminnasta. Vierailijoiden on syytä tarkistaa asemansa ennen sitoutumista matkustamiseen ja tapahtumaan.

Samapalkkaisuus syntymäsuupuolen mukaan

Jos aiot töihin Britanniaan, on hyvä tietää, että transnaisilla ei ole enää oikeutta samaan palkkaan miesten kanssa, eikä vastaavasti transmiehillä ole enää oikeutta samaan palkkaan naisten kanssa.

Intersukupuolisia ja ei-binäärejä ei tunnisteta

Muita kuin mieheksi ja naiseksi syntymässä määritettyjä sukupuolia ei tunnisteta. Tämä koskee myös muualta maahan tulleiden matkustusasiakirjoissa olevaa kolmatta sukupuolta.

Intersukupuoliset joilla on muu syntymäsuupuolimerkintä kuin mies tai nainen,

voidaan sulkea pois kaikista palveluista. Muuten heidän osaltaan noudatetaan syntymässä määritellyn sukupuolen mukaista ja edellä kuvattua transihmisiä koskevaa käytäntöä.

Myös transvestiitit saaneet osansa

Kaikki edellä kuvattu säännösten tiukennus koskee luonnollisesti myös transvestiittejä. Tämän lisäksi transvastainen hyökkäys näkyy valitettavalla tavalla myös Britannian sateenkaarijärjestöissä. Suurimman sateenkaarijärjestön Stonewallin määritelmistä on poistettu sana crossdresser listasta, jossa kuvataan, ketkä kuuluvat sateenkaari-ihmisiin. Tämä on tapahtunut ilmeisesti siksi, että halutaan hälventää perusteita väittää transnaisia miehiksi mekossa. Tämä muutos ei ole jäänyt huomaamatta maan TERF-järjestöiltä, jotka ovat uutisoineet siitä ahkerasti demonisoidakseen ristiinpukeutujia.

Vaikutukset kansalaisyhteiskuntaan

Vaikka Britanniassa on edelleen lakeja, jotka periaatteessa suojelevat transsukupuolisia ja muita vähemmistöjä syrjinnältä ja häirinnältä, median ja poliittisella transvastaisuudella on ollut heijastusta myös kansalaisten käytökseen: rikollisuus transihmisiä vastaan on lisääntynyt selvästi ja tranjärjestöjen häirintä on yleistä. Kansainväliset ihmisoikeusviranomaiset ja ihmisoikeusjärjestöt ovat tuoneet esiin huolensa tilanteesta – Iso-Britannia on valahtanut yhdeksi huonoimmista Euroopan maista transihmisten oikeuksien suhteen.

Lähteet:

Transfeminiinit ry:n [matkustusvaroit](#)
Facebookissa 22.7.2026

Trans Exile Networkin [matkustusohje](#) 30.6.2026

Ministerin pyöreässä pöydässä

Teksti: Anukatoriina

Osallistuin 27.5.2026 tasa-arvoministeri Sanni Grahn-Laasosen sateenkaarijärjestöille järjestämään pyöreän pöydän tapaamiseen DwC:n edustajana. Se pidettiin Valtion juhlahuoneiston eli Smolnan upeissa tiloissa Etelä-Esplanadilla – pöytä tosin oli kulmikas pyöreän sijasta. Paikalla oli edustus toisesta kymmenestä sateenkaarijärjestöstä. Niiden lisäksi oli paikalla Tasa-arvovaltuutettu ja Yhdenvertaisuusvaltuutetun edustaja sekä virkahenkilöitä Oikeus- ja Sosiaali- ja terveysministeriöistä.

Ministerivierailun osanottajat Smolnan keltaisessa salissa. Kuva: Sosiaali- ja terveysministeriö.

Nykyhallituksen aikana edistystä ei ole juuri odotettavissa, taka-askelten estämisessäkin on kova työ. Tasa-arvoministeri tuntui olevan hyvin myönteinen sateenkaarioikeuksien edistämiseksi, mutta se ei kauheasti paina hallituskumppaneiden kammetessa tilannetta sateenkaari-ihmisten oikeuksien kannalta huonompaan suuntaan. Keskustelua käytiin siksi käytännössä toimista, jotka on mahdollista toteuttaa hallitusohjelmasta riippumatta ja toisaalta tulevaisuudessa seuraavien hallitusten aikana.

Tällaisesta pitkäjännitteisestä kehittämistyöstä ministeri mainitsi mm. koulutuksen, jolla autetaan antigenderin tunnistamista valtionhallinnossa – monessa kansainvälisessä yhteistyössä eteen tulevassa tilanteessa tulee vastaan tämän hyvin organisoidun agendan tavoitteiden ujuttamista mukaan.

Sosiaali- ja terveysministeriön työ- ja tasa-arvo-osaston neuvotteleva virkamies Hanna Onwen-Huma kertoikin esityksessään esimerkin tällaisesta ujutamisesta, kun Yhdysvallat yritti saada YK:ssa naisten oikeuksiin liittyvään sopimukseen kirjauksen, että siinä naisilla tarkoitettaisiin vain syntyneissä tytöiksi määritellyt.

Toisena alustajana erityisasiantuntija Mia Luhtasaari Oikeusministeriöstä kertoi hankkeista ja rakenteista, joilla EU:ssa pyritään edistämään sateenkaari-ihmisten oikeuksia. Siinä suunnassa tapahtunut kehitys vaikuttaa rohkaisevalta ja antaa tukea pitkäjännitteiselle sateenkaarioikeuksien edistämiseksi.

Näiden alustusten jälkeen jokaisella järjestöllä oli aikaa kolme minuuttia esitellä itsensä ja nostaa esiin keskeisimmän tavoitteen järjestönsä kannalta. Aiheet vaihtelivat sen perusteella, mutta eräät teemat toistuivat puheenvuorosta toiseen.

Yksi toistuvista aiheista oli vihapuheen määrän kasvu: Maga-amerikkalainen retoriikka ja käsitys sananvapaudesta ovat hivuttautuneet Suomeenkin, ja se näkyy kotimaisessa keskustelussa koventuneina äänenpainoina. Omissa kyselyissäni on mm. ilmennyt, että lainsäädännön edellyttämää puuttumista syrjivään puheeseen on ruvettu kuittaamaan sananvapautena – ikään kuin eläisimme amerikkalaista todellisuutta. Suomi on saanut suosituksen Euroopan rasismin ja suvaitsemattomuuden vastaiselta komissiolt (ECRI) puuttua vihapuheeseen, maamme lainsäädäntö on tässä asiassa Länsi-Euroopan löperöimpiä.

Ministeri Sanni Grahn-Laasonen antamassa vastaustaan järjestöjen puheenvuoroihin. Kuva: Anukatoriina

Toinen ECRI:n suosituksen saanut asia on intersukupuolisten lasten muulla kuin lääketieteellisellä perusteella annettujen hoitojen kieltäminen. Ministeri kertoi oman kantansa, että asiaa pitäisi säädellä lailla, mutta

saaneensa sille vastustusta ministeriössä ja monien terveydenhuollon edustajien keskuudessa: heidän mielestään asia pitäisi järjestää terveydenhuollon oman järjestelmän sisällä hoitosuosituksin. Ministeri esitti, että asiaa voitaisiin edistää lainsäädännöllä, jossa kiellettäisiin kategorisesti ei-lääketieteellinen lapsen kehoon kajoaminen. On selvää, että tällainen esitys kokisi vahvaa vastustusta erityisesti siksi, että se koskisi samalla myös poikien ympärileikkausta. Terveydenhuollon puolella tehtävänä järjestelynä ministeri esitti keskeisten terveydenhuollon päättäjien ja järjestöjen yhteistä foorumia, jossa luotaisiin intersukupuolisten lasten oikeuksia kunnioittavat hoitosuositukset.

Muita puheenvuoroissa nostettuja tavoitteita oli alle 18-vuotiaiden juridinen sukupuolen vahvistaminen ja transtutkimuksia ja -hoitoja tarjoavien yksiköiden kattavuuden lisääminen. Hoitokapasiteetin ongelmiin esitettiin kolmannen alueellisen yksikön perustamista Helsingin ja Tampereen lisäksi. Lainsäädäntö ei estä vanhentuneeksi pian jäävä transasetus pois sulkien yksityisen palveluntarjoajankaan ilmaantumista markkinoille.

Eheytyksen kriminalisointi oli usein puheenvuoroissa toistuva aihe. Asiastahan on olemassa riittävästi allekirjoituksia kerännyt kansalaisaloite ja Eduskunnan sitä puoltava tahto. Asiaa ei ole kuitenkaan edistetty sitä käsittelevässä ministeriössä, syynä ministerin ja eräiden hallituspuolueiden poliittisen tahdon puute. Tästäkin teemasta on ECRI:n suositus edistää eheytyskieltoa.

Sateenkaariperheet ry nosti esiin perheellistymiseen liittyviä oikeudellisia tavoitteita. Niistä keskeisin on useamman kuin kahden vanhemman tunnustaminen, joka antaisi oikeudet vanhemmuuteen kaikille todellisille vanhemmille useissa monimuotoisissa perhemuodoissa.

Lähes jokainen puheenvuoron pitäjä kuulutti perään kansallista sateenkaaripoliittista toimintaohjelmaa. Tällaisella ohjelmalla kyettäisiin kehittämään sateenkaari-ihmisten oikeuksia pitkäjännitteisesti ja vähäisemmällä poliittisten konjunktuurien aiheuttamalla

turbulenssilla. Tällainen ohjelma sisältäisi myös järjestelmällisen seurannan ohjelman etenemisen tueksi.

Puheenvuoroissa nousi esiin myös huoli Yhdenvertaisuus- ja Tasa-arvovaltuutettujen toimistojen yhdistämishankkeesta. Sen lisäksi, että ohjaa eri lainsäädäntö, on suuri riski sille, että valvontatyöhön tarvittavia, jo nyt riittämättömiä resursseja vähennetään.

Itse nostin monen muun järjestön rinnalla keskeiseksi tavoitteeksi kolmannen juridisen sukupuolen, josta kansalaisjärjestöjen laatima kansalaisaloite sai tarvittavan määrän allekirjoituksia. Koska sen käsittely laiksi tämän eduskuntakauden aikana ei ole realistista, se tullaan luovuttamaan Eduskuntaan vasta seuraavalla kaudella.

Kerroin myös havainnostani sosiaalisessa mediassa vellovasta vihapuheesta: X:n ja Metan moderointi reagoi, jos joku kutsuu seksuaalivähemmistöön kuuluvaa mielenvikaiseksi. Moderointi ei kuitenkaan kata sukupuolivähemmistöjä. Syynä on transsukupuolisuuden sisältyminen mielenterveyden häiriöihin käytössä olevassa ICD-10-tautiluokituksessa. Suomen piti siirtyä uudistettuun ICD-11-luokitukseen jo vuonna 2023, ja uusi translakikin on muotoiltu sen kanssa yhteensopivaksi. Nyt näyttää, että joudumme odottamaan tätä muutosta ainakin pari vuotta. ICD-11:ssä transidentiteetit eivät ole enää lainkaan tautiluokkia, ja niihin mahdollisesti liittyvä dysforia on sijoitettu seksuaaliterveyden, ei mielenterveyden luokkaan.

Valotin myös vähän edustamani Dreamwear Club DwC ry:n historiaa. Siinä yksi keskeinen

merkkipaalu on ollut transvestisuuden poistaminen tautiluokituksesta kansallisella päätöksellä. Tämä tapahtui järjestön ja senaikaisen tasa-arvoministeri Stefan Wallinin tiiviissä yhteistyössä hallitusohjelmista ja monista asiaa vastustaneista byrokraattisista koukeroista huolimatta. Kerroin tämän vihjatakseni, että nykyinenkin tasa-arvoministeri voisi edistää tasa-arvoa hallitusohjelmasta riippumatta.

Kolmas nostamani esiin nostamani ajankohtainen asia on sukupuolineutraali henkilötunnus. Suomi on velvoitettu Euroopan tietosuojasetuksen (GDPR) takia luopumaan turhia tunnisteita (ikä, sukupuoli) sisältävästä henkilötunnuksesta, ja olin mukana edistämässä tätä projektia edellisen hallituksen aikana. Nyt hanke on pysähtynyt ties minkä pituiseksi ajaksi.

Olisikohan tasa-arvo- ja Sosiaali- ja terveysministerillä tässä asiassa jonkinlaista sananvaltaa...? Mallia siitä, miten asioita voidaan edistää, voisi ottaa edeltäjältään 15 vuoden takaa.

Tasa-arvovaltuutettu aamiaispöydässä

Teksti ja kuva: Anukatriina

Mia Spolander aloitti toimintansa tasa-arvovaltuutettuna 1.3.2026 hänen edeltäjänsä Rainer Hiltusen siirryttyä Yhdenvertaisuusvaltuutetuksi. Uusi valtuutettu järjesti 9. kesäkuuta aamiaistapaamisen sidosryhmille Finlandia-talossa. Otin osaa tapahtumaan DwC:n edustajana.

Tasa-arvovaltuutettu Mia Spolander puheenvuoroa pitämässä

Tilaisuuden avauspuheessaan Spolander korosti luottamuksen, oikeusvaltion ja tasa-arvon merkitystä suomalaisen yhteiskunnan perustana, ja muistutti että ja muistutti, että tasa-arvo ei ole vain yksittäinen politiikkakysymys.

- Tasa-arvoinen yhteiskunta on myös turvallisempi yhteiskunta.

Spolander korosti riippumattomien instituutioiden merkitystä poliittisen turbulenssin keskellä:

- Vahvat instituutiot eivät synny siitä, että ne yrittävät olla kaikkea kaikille. Ne syntyvät siitä, että niiden tehtävä ja tarkoitus säilyvät kirkkaina.

Minulla oli ilo käydä moninaisia keskusteluja järjestöjen edustajien ja viranomaisten kanssa. DwC on alun perin transvestiittien vertaistuki- ja

edunvalvontajärjestö. Vaikka järjestö edustaa ja tukee nykyään sukupuolivähemmistöihin kuuluvia laajemminkin, transvestiitit ovat edelleen sen toiminnan keskiössä.

Siihen nähden on havahduttavaa huomata, että tämä vähemmistöryhmä on jäänyt jossain määrin paitsioon sateenkaarijärjestöjen toiminnassa, ja vaikuttaa jopa siltä, että sen merkitystä ei aina edes ymmärretä niissä järjestöissä, joissa ei ole aktiivisia transvestiitteja mukana toiminnassa. Minulla oli ilo keskustella asiasta Setan puheenjohtaja Anu Kantolan kanssa.

DwC pyrkii vaikuttamaan tilanteeseen myös tehostamalla tiedon lisäämistä transvestiiteista. Tässä tarkoituksessa toteutetaan laajan kysely, jolla kartoitetaan, ketä

transvestiitit/ristiinpukeutajat ovat, ja minkälainen heidän elämäntilanteensa on tämän päivän Suomessa.

Jo ennakolta tiedetään, että kyseessä on yksi eniten kaapissa elävistä sateenkaarivähemmistöistä. Joillekin se sopii mainiosti, mutta monet joutuvat elämään niin johtuen vakavista seurauksista, joita paljastuminen voi tuottaa. Tällaisen kaapissa olon seuralainen on suunnaton yksinäisyys. Se korostuu alueilla, jossa sopivia vertaistukipalveluja ei ole saatavilla.

Tästä kohderyhmästä on ylipäättään erittäin vähän tutkimusta. Transvestiitit ovat jääneet ilmeisesti sukupuolen- ja sosiologisessa tutkimuksessa muiden esiin nousseiden ei-binäärien ryhmien jalkoihin. Tällä vuosituhannella ylipäättään transvestiitteihin kohdistuneesta tutkimuksesta merkittävä osa on vanhakantaista, transvestiitteja patologisoivaa psykiatrasta tutkimusta.

Uusi tasa-arvovaltuutettu käväisi pöydässäni istumassa, ja kerroin tästä hankkeestamme. Hän pyysi minua pitämään hänet ajan tasalla.

DwC:n ja Tasa-arvovaltuutetun välinen yhteistyö on ollut aiemminkin tiivistä. Vuosina 2016 ja 2021 laatimieni sukupuolivähemmistöjen kokemuksia työelämässä kartoittavien kyselyraporttien julkaisutilaisuuksissa on ollut toimistosta edustus, ja sen aikainen valtuutettu Jukka Maarianvaara halusi itse osallistua viime mainitun raportin julkaisutilaisuuteen. Niin Tasa-arvo- kuin Yhdenvertaisuusvaltuutettujen toimistoilla on rajalliset resurssit kerätä tietoa tilanteesta kentällä, jolloin nämä raportit ovat arvokas lisä tilanteen kartoittamisessa. Tässä tilaisuudessa keskustelimme myös laatimani tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelmien laatuun liittyvän kyselyraportin tuloksista, jotka niin ikään täyttävät riittämättömien valvontaresurssien aiheuttamaa tiedollista aukkoa.

Aamiaispöydässäni vieraili muitakin Tasa-arvovaltuutetun toimiston virkahenkilöitä. Heidän kanssaan keskustelimme mm. ongelmista syrjintään puuttumisessa. Tahoja, jotka voisivat auttaa tilanteessa, on tavallaan

liiankin monta: esihenkilö, työsuojelu, työterveys, ay-toimijat, Tasa-arvovaltuutettu, poliisi,... Syrjinnän uhri on hämmennyksissä ja usein hänen voimavaransa ovat rajalliset. Pelko siitä, että tilanne ei parane tai jopa menee huonommaksi, on usein ilmeinen. Ongelmia syntyy erityisesti, jos esihenkilö ei ole kartalla tai on itse syrjivä osapuoli. Asian esiin tuomisen aiheuttamia vastatoimia pelätään yleisesti. Omissa raporteissani on ilmennyt, että erittäin pieni osa syrjintää kokeneista jaksaa hakea tilanteeseen apua.

Tilannetta monimutkaistaa se, että tapaukset jakautuvat monen lainsäädännön alle, jolloin yhden viranomaisen toimivalta on monimutkaisessa tapausvyöhydissä rajallinen. Syrjintää kokenutta neuvottaessa olisi siksi tärkeää osata osoittaa muutkin toimijat, jotka voivat edistää asiaa. Parhaassa tapauksessa viranomainen saattaa asian toiselle, sen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Keskustelussamme nousi esiin ajatus matalan kynnyksen välineestä, johon syrjintää kokenut voisi ottaa yhteyttä valtuutettujen kotisivulla. Kyseessä olisi tekoälybotti, joka osaisi ohjaavin kysymyksin antaa jonkinlaisen yleiskuvan siitä, minkälaisesta syrjinnästä on kyse, ja miten sitä tulisi lähteä käsittelemään. Tällainen vastaus voisi rohkaista epäuskoista syrjinnän uhria viemään asiaansa eteenpäin ja antaa siihen voimavaroja ja tietoa.

Ennen tällaisen välineen kehittämistä voidaan käyttää tähän liittyvä laatimaani opaslehtistä, joka löytyy täältä.

Tapaamisessa käytiin eri pöydissä varmaankin monenlaista tasa-arvoa edistävää keskustelua. Kuten Tasa-arvovaltuutettu Spolander totesi, kukaan paikalla olijalla ei hallitse asian kaikkia näkökulmia. Odotettavissa on tulevaisuudessa kohdennettumpia tapaamisia, joissa voidaan keskittyä paremmin erityiskysymyksiin. Vaikka poliittinen tilanne on juuri nyt erityisen epävakaa ja tasa-arvohankkeet poliittisesti pysähdyksissä, valtuutettujen toimistot voivat lakisääteistä tehtävänsä toteuttaessaan valmistella tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistäviä toimia pitkällä aikajänteellä.

Suuri ristiinpukeutajakysely loppusuoralla

Teksti ja kuva: Anukatariina

Pesunkestäviä ristiinpukeutujia: Minna-Maaria ja Helga Hauhon Wuolteella toukokuussa 2010.

Transvestiitit ja muut ristiinpukeutajat ovat suuri sukupuolivähemmistöryhmä, mutta he ovat jääneet viime aikoina jonkinlaiseen väliinputoajan asemaan sateenkaarikentässä. Tätä asiaa kartoittaakseen Dreamwear Club järjesti kyselyn ristiinpukeutujille ja sellaiseksi joskus identifioituneille.

Ristiinpukeutuminen on ollut osa ihmiskulttuuria aina. Identiteettiin liittyvänä ominaisuutena se on osa sukupuolen moninaisuuden kirjoa. Aiemmin sen ilmentymä transvestisuus oli myös yksi harvoista tunnetuista sateenkaari-identiteettinimikkeistä. Nykyään näitä nimikkeitä on valtava määrä, ja vaikuttaa, että vastaavassa sukupuolikokemuksen positiossa olevat nuoret ovat löytäneet identiteetilleen muita nimikkeitä. Näin käsitteet transvestiitti ja ristiinpukeutuminen ovat jääneet paljolti muiden nimikkeiden varjoon. Näin on tapahtunut myös tutkimuksessa, jossa on viime vuosilta varsin vähän julkaisuja tästä aiheesta.

Transvestiitit ja muut ristiinpukeutajat eivät ole kuitenkaan kadonneet minnekään. Niinpä transvestiittien ja muiden sukupuolen moninaisuuteen kuuluvien ja heidän läheistensä järjestö Dreamwear Club DwC ry päätti selvittää, mikä ristiinpukeutujien tilanne on Suomessa vuonna 2026.

Kyselyn vastaamisaika alkoi Helsinki Pride viikolla ja se päättyy 31.8.2026. Tätä kirjoitettaessa vastaajia on 140:n paikkeilla. Identiteettikirjo kattaa moninaisuutta klassisesta transvestiitista transfeminiineihin, transnaisiin, ei-binääreihin ja femboy-identiteetin omakseen tunteviin.

Vastaajien elämäntilanteet vaihtelevat täydellisestä kaapissa olemisesta täysin vapaasti omana itsenään elämiseen. Ympäristö kohtelee vastaajia myös hyvin vaihtelevasti.

Kysymyksissä tiedustellaan myös vastaajien saamaa tukea järjestöistä ja vertaisilta. Nämä tulokset ovat osin surullista luettavaa.

Tulokset analysoidaan ja niiden perusteella kirjoitetaan raportti syys-lokakuussa. Raportti julkaistaan todennäköisesti marraskuussa järjestettävässä julkaisutilaisuudessa.

DwC:n kannanotto Setan edustajakokoukseen: Transvestiitit inklusiivisen vertaistuen piiriin

DwC:n kyselyn perusteella transvestiittien huomioon otto vertaistuessa on puutteellista alueilla, joilla sillä ei ole omaa vertaistukitoimintaa. DwC laati kannanoton aiheesta Seta edustajakokoukseen.

Dreamwear Club DwC ry on alun alkaen transvestiittien ja heidän läheistensä vertaistuki- ja edunvalvontajärjestö. Vaikka sen toiminta-ala on nykyään laajempi, jäsenistön ja toiminnan ydin koostuu edellä mainituista.

Transvestiitit muodostavat yhden suurimmista sukupuolivähemmistöryhmistä. Se on myös yksi eniten kaapissa olevista ryhmistä. Tärkein syy tähän on häpeällisyyden stigma miehestä mekossa, joka saa transvestiitit pelkäämään ympäristön negatiivisia reaktioita. Tämä tuottaa transvestiiteissa usein myös sisäistettyä kammaa omaa ominaisuuttaan kohtaan.

Viime aikoina transihmiset ovat kokeneet kaiken kaikkiaan erittäin aggressiivisia vihakampanjoita ympäri maailmaa. Tämä heijastuu ikävällä tavalla myös sateenkaarijärjestöjen sisällä. Ilmeisesti tiivistääkseen puolustustaan tätä hyökkäystä vastaan Britannian Stonewall-järjestö on poistanut sanan crossdresser määritelmästä transihmisestä.

Dreamwear Club DwC järjestää vertaistukitapahtumia Helsingissä ja yhteistyössä paikallisten järjestöjen kanssa Turussa ja Jyväskylässä. Tampereella on tämän lisäksi Sinuiksi ry:n järjestämiä tiittitapaamisia. Muualla Suomessa fyysisiä tapaamisia ei ole. Näin monilla tiiteillä on satoja kilometrejä lähimpään tapaamiseen. Jotkut transvestiitit käyvät paikallisissa transtapaamisissa sadankin kilometrin päästä kotoaan. He, joilla ei ole voimaa ja uskallusta tehdä tätä, jäävät täysin

yksin tai harvojen nettikeskusteluryhmien tuen varaan.

Joillakin transvestiiteilla on ollut negatiivisia kokemuksia yrityksissään käydä paikallisissa transtapaamisissa. Heille on voitu sanoa suoraan, että ne eivät ole heitä varten tai turvallinen tila heidän identiteettinsä tai ulkonäkönsä suhteen ei ole toteutunut.

Tilanteen ollessa tämä Dreamwear Club DwC ry vetoaa paikallisjärjestöihin oman tilanteen arviointiin ja tarvittaessa sen parantamiseen. Optimaalista olisi, että paikkakunnalla toimisi asiaan vihkiytyneen, lähinnä siis transvestiitin vetämä ryhmä. Koska tiedossa on, että tällaisia henkilöitä on äärimmäisen vähän, toinen vaihtoehto on paikallisjärjestön aktiivin vetämä ryhmä – ainakin pari kertaa syksyisin ja keväisin. Dreamwear Club DwC ry tukee tällaisen aloittamisessa.

Kolmas vaihtoehto, joka ei vaadi lisäresursseja, on sen varmistaminen, että jo olemassa olevassa transryhmässä varmistetaan sen inklusiivisuus myös transvestiiteille. Dreamwear Club DwC ry on valmis auttamaan tässäkin asiassa.

15.8.2026

Dreamwear Club DwC ry

Paha tapa, upea lukukokemus

Teksti: Anukatoriina

Keskustelemassa Paha tapa –romaanista Ylen Kulttuuriyökköessä 14.1.2026. Kuvassa vasemmalta Neo Sarvinen, toimittaja Pauliina Grym, Valo Vesikauris ja Anukatoriina.

Transnainen Alana S. Porter on kirjoittanut, vahvasti omaelämäkerrallisen esikoisromaanin Paha tapa (alkuperäiseltä nimeltään La mala costumbre, 2023) on noussut kansainvälisesti menestyneeksi ja ylistetyksi kirjaksi. Se ilmestyi suomeksi tämän vuoden alkupuolella. Kuvaan ja arvoon tässä artikkelissa teosta ja sen käännöstä.

Teos kertoo nuoresta transnaisesta ja hänen kipeästä kasvustaan Francon jälkeisessä Espanjassa Madridin San Blasín työläiskortteleissa 1980-luvulta 2000-luvulle.

Kirjassa päähenkilö tempoo sisäisen identiteettinsä ja ympäristön yksioikoisen ja väkivaltaisen ohjauksen välillä siitä, miten hänen tulisi olla ja elää. Matka sisältää monenlaista seikkailua naiseuden ja prostituution kielletyillä

alueilla ja välillä surullisen täydellistä itsensä kieltämistä ja piilottamista.

Tarinassa kuvataan 80-luvun työläismiljöön surkeutta huumeiden ja aidsin pyyhkiessä nuorisoa elävien kirjoista ja ihmisten eläessä kurjuudessa. Tässä marginaalissa elävät myös vanhat transnaiset, joita päähenkilö käy tapaamassa imeäkseen heiltä turvaa ja sisältöä omaan naisen elämäänsä ja myös huolehtimassa heistä, kun heidän omat voimansa alkavat

ehtyä. Porter on omassa elämässä näiden naisten esikuvat ovat olleet todella tärkeässä roolissa, ja hän kuvaa heitä erityisellä lämmöllä. Yhteisö piti näitä mm. usein Francon vankiloissa miesten puolella viruneita leidejä hylkiöinä, mutta sieti heitä monien muiden kirjavia taustaa edustavien alakulttuuriensa ohella. San Blasin kovat olot tuntuvat synnyttävän myös yhteisössä tarvetta auttaa toisia heikommassa asemassa olevia. Tässä korostuivat myös vanhempien rakkaus lapsiaan kohtaan ja työläisväestön poliittinen aktiivisuus.

Kirjan loppupuolella siirrytään lähemmäksi meidän aikaamme, jolloin transihmisten elämäkin on muuttunut turvallisemmaksi, vaikka toisaalta äärioikeiston ja transvastaisuuden nousu on lisännyt jälleen vaaroja. Samalla vanhan ajan lumous ja yllätyksellisyys on kadonnut.

Kirjan räiskyvät hahmot ja värikäs miljöö ovat läheistä sukua Pedro Almodóvarin elokuvien maailmalle. Portero tunnustautuu hänen kerronnallisen perinteen jatkajaksi – Almodóvarin katse auttoi hänet löytämään kerronnallisen ympäristön, jossa hän oli itse elänyt.

Kirja on noussut viime vuosien palkituimmaksi ja ylistetyimmäksi espanjalaiseksi romaaniksi. Sitä on myyty Espanjassa 100 000 kappaletta ja sen käännösoikeudet on myyty yhdeksääntoista maahan.

Kirjan on suomentanut Sari Selander. Muuten hyvin miljöötä ja aikakautta tukevassa käännöksessä on tehty mielestäni yksi epäonnistunut valinta. Alkuperäisteoksessa käytetty *travesti*-sanaa, millä on aikanaan viitattu kaikkiin transihmisiin. Sanalla on myös

haukkumanimen luonne, mutta kirjailija on kannustanut kääntäjää käyttämään sitä estoitta, koska se oli aikanaan juuri oikeasti käytetty sana. Suomentaja on kääntänyt sanan *transuksi* ja *transsuksi*, jotka toki ovat myös haukkumasanoja. Ne vain eivät ole yksi yhteen travesti-sanalla, jonka olisi voinut hyvin jättää suomennokeksi sellaisenaan – jo pelkästään paikallisväriä tuomaan – käytetäänhän Meksikosta kertovissa kirjoissakin sombrero-sanaa lierihatun sijasta.

Teostiedot:

Nimi: Paha tapa (La mala costumbre)

Kirjailija: Alana S. Portero

Suomentaja: Sari Selander

Alkuperäisteoksen julkaisuvuosi: 2023

Julkaisuvuosi suomeksi: 2026

Kustantaja: Into Kustannus

ISBN: 9789523935419

Sivumäärä: 249–250 sivua

Formaatit: Kovakantinen kirja, e-kirja ja äänikirja (lukijana Mira Eskelinen)

Kuvamuistoja Helsinki Pride'n paraatista

Teksti ja kuvat: Anukatariina

Dreamwear Club DwC ry osallistui Helsinki Pride'n paraatiin 27.6.2026. Osallistujia oli kymmenisen. Koko paraatiin osallistui hieman enemmän, poliisi raportoi 100 000 osallistujasta. Innokkaasti marssijoita tukevaa väkeä oli kadun varressa tämän lisäksi jonkin verran lisää. Tässä kuvia paraatin eri vaiheista.

Tästä on lähdettävä: Kokoontuminen Aleksanterin patsaalle n. 11.30

Lehdistö (STT) vähän häiriköi.... Kuva: Jukka Lehtonen

Vihdoin liikkeellä!

...ja tähän on tultu! Piknikhetki marssin jälkeen.

Kevätkokouksessa 2026 juhlittiin 30-vuotiasta yhdistystä

Teksti: Anukatoriina

Kuvat: la ja Anukatoriina

Dreamwear Clubin kevätkokous pidettiin Karkkilan Högforsin ruukin tehtaan hotellissa 24. – 26.4.2026. Tilaisuus oli samalla järjestön 30-vuotisjuhlatilaisuus. Paikalle saapui vajaa kolmekymmentä juhlijaa.

Perjantai-iltapäivässä Dreamwear Clubin leidit tutustuivat paikalliseen naistenvaateliike Grönholmiin. Siellä valikoimaa löytyi ja mieluisia ostoksia tehtiin mukavasti.

TaruNina ja la Grönholmin mekkomeressä

Näkymä hotellihuoneesta Bremerin talossa.

Yöpymispaikat olivat eri rakennuksissa ruukkikartanon pihapiirissä. Huoneiden tasossa ei ollut moitteita sijaa.

Pihapiirin näkymiä

Lauantaiaamuna vierailtiin samassa pihapiirissä olevassa Ruukkimuseossa. Puolisot ja hallitus kokoontuivat myös aamupuolella. Meikkauksesta huolehtivat tällä kertaa paikalliset osaajat.

Kevätkokoukseen alkoi kokoontua lisää juhlakansaa. Kokouksessa esitettiin sääntömääräisten asioiden lisäksi sääntömuutosta hallituksen jäsenmäärän joustavoittamiseksi, mutta esitys äänestettiin edelleen valmisteltavaksi.

Meikkaus käynnissä Klubitalolla.

Puheenjohtaja ja sihteeri kevätkokousta valmistelemassa.

Varsinaiset 30-vuotisjuhlallisuuudet alkoivat klo 14 hotellin päärakennuksena toimivassa Klubitalossa. Kuohuvien jälkeen kuulumme

puheenvuorot puheenjohtaja Susanna Suikkaselta ja tilaisuuden primus motorilta, yhdistyksen sihteeri Ia Andersonilta. Tuija von Konowilla oli koskettava puhe- ja lauluesitys.

Ia Andersson avaamassa juhlatilaisuutta

Puheenjohtaja Susanna Suikkanen puheenvuoroaan pitämässä.

Tuija von Konow esityksen tunnelmassa.

Kutsuvieraista Setan entinen pääsihteeri ja nykyinen Naisjärjestöjen keskusjärjestöjen toiminnanjohtaja Aija Salo muisteli tiivistä yhteistyötä Setan ja DwC:n kanssa takavuosien taistelussa sukupuolen ilmaisun saamiseksi syrjintäperusteeksi tasa-arvolakiin. Hän myös kannusti järjestöä hakeutumaan oman järjestönsä jäseneksi.

Aija Salo

Toinen kutsuvieras, Transfeminiinit ry:n toiminnanjohtaja Tanja von Knorring muisteli myös yhteistyötään DwC:n kanssa – hän kun on ollut DwC:n hallituksessakin. Hän viittasi myös järjestöjemme nykyiseen läheiseen yhteistyöhön.

Tanja von Knorring

Anukatriina Saloheimo teki esityksessään katsauksen DwC:n menneisyyteen. Viitoittaessaan näkymiä tulevaan hän nosti esiin jäsenistön ikääntymisen ja vertaustuen kohteena olevan joukon moninaistumisen ja tarpeen saada aktiivien joukkoa nykyistä suuremmaksi.

Anukatriina Saloheimo, DwC:n historia ja tulevaisuus.

Iltaohjelmasta huolehti Rainbow Group live-karaoken ja tanssimusiikin merkeissä. Yhtyeessä esiintyy kaksi DwC:n entistä puheenjohtajaa, ja nähtiinpä lavalla lopulta nykyinenkin puheenjohtaja.

Kaksi eksää, nyksä ja Välly: Get on, Baby!

Juhlakansa villiintyy.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen 2026

Dreamwear Club DwC ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään 26.9.2026 klo 10.30 – 12.00 Metsänvartijan tilalla Harvialassa, Haitintie 792, Hämeenlinna

Sääntömääräisten asioiden lisäksi käsiteltävänä on yhdistyksen sääntöjen 7 pykälän sääntömuutos, jolla on tarkoitus lisätä hallituksen jäsenmäärään joustavuutta.

Kokouksen esityslista ja hallituksen ehdotus 7 pykälän muuttamiseksi julkaistaan myöhemmin yhdistyksen kotisivuilla ja jäsentiedotteessa niille jäsenille, jotka ovat antaneet luvan lähettää sähköpostitiedotteita.

Kutsu Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen 2026

Tervetuloa Dreamwear Club DwC ry:n syystapaamiseen pe 25 – su 27.9.2026!

Paikka:

Metsänvartijan tila, Harviala, Haitintie 792, Hämeenlinna

Tapaamiseen voivat osallistua Dreamwear Club DwC ry:n jäsenet avec sekä kutsuvieraat.

Dreamwear Club

DwC:n syystapaamisen 2026 ohjelma:

Perjantai 25.9.2026

15.00 –	Majoittuminen
19.00 –	Illallinen
20.00 –	Ohjelmaa

Lauantai 26.9.2026

8.00 – 10.00	Aamiainen
9.00 – 13.00	Meikkaus
10.30 – 12.00	Kevätkokous
12.00 – 12.30	Kokouslounas
12.30-13.30	Ohjelmaa
	Teatteri-ilta:
15.00	Lähtö Verkatehtaalle yhteisellä bussilla
15.30-17.30	Buffet-illallinen Verkatehtaalla
18.00	Tom of Finland 2.0 musikaali
n. klo 21.00	Paluu Metsänvartijan tilalle yhteisellä bussilla
n. klo 21.30	Ilta-/yöruokaa, baari auki

Sunnuntai 27.9.2026

8.00–10.00	Aamiainen
10.00 – 12.00	Vapaata seurustelua
– 12.00	Uloskirjautuminen

Ohjelmaa päivitetään tapaamisen verkkosivulla

<https://sites.google.com/dreamwearclub.fi/dwc-syystapaaminen-2026/teatteri-ilta>

Kysymykset ja lisätiedot: dwc (a) dreamwearclub .net.

Ilmoittautuminen DwC:n syystapaamiseen ja teatteri-iltaan

Teatterin viimeinen ilmoittautumisaika ke 26.8 klo 16

Syystapaamisen viimeinen ilmoittautumisaika to 10.9 klo 16

<https://sites.google.com/dreamwearclub.fi/dwc-syystapaaminen-2026/ilmoittautuminen-ja-hinnat>

Majoitus kahden hengen huoneissa. Suosittelemme huoneen jakamista, jotta huoneita riittää jokaiselle. Huoneet täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Huoneen hinta sisältää aamiaisen, liinavaatteet ja pyyhkeet.

Ota huomioon tavanomaisesta poikkeava majoituksen/ohjelman laskutusperiaate:

Ilmoittautuminen, teatteriliput ja ruokailut maksetaan DwC:lle ennakoon.

Ilmoittautuminen muuttuu sitovaksi viimeisen ilmoittautumisajan jälkeen.

DwC lähettää osallistumisesta sähköpostitse maksutiedot/laskun, joka tulee olla maksettuna viimeistään 10.9.2026.

Tämän jälkeen maksua ei voi palauttaa esteen sattuessa, mutta varaus voidaan siirtää toiselle.

Kukin maksaa juomat Metsänvartijan tilalla ja Verkatehtaalla itse, baari on kummassakin paikassa auki.

Osallistuminen edellyttää Dreamwear Club ry:n jäsenyyttä muilta kuin kutsuvierailta. Liity Dreamwear Club DwC:n jäseneksi täällä:

<https://www.dreamwearclub.net/liity-jaseneksi>

Kysymykset ja lisätiedot: dwc (a) dreamwearclub .net.

Majoituksen ja ohjelman hinnat

Pe 25.9 - su 27.9 majoituspaketti:

2 h huone kahdelle, 590 €

2 h huone jakamalla huone toisen ihmisen kanssa, 295 €

2 h huone yksin, 495 €

Sisältää

- tulokahvin,
- kokouskahvit,
- lounaan,
- yöruokaa teatterin jälkeen ja
- la ja su aamupalat

La 26 - su 27.9 majoituspaketti:

2 h huone kahdelle hengelle, 390 €

2 h huone jakamalla huone toisen ihmisen kanssa, 195 €

2 h huone yksin, 295 €

Sisältää

- tulokahvin,
- kokouskahvit,
- lounaan,
- yöruokaa teatterin jälkeen,
- yhden yön, ja
- su aamupalan

Pe 25.9 - la 26.9 majoituspaketti:

2 h huone kahdelle, 322 €

2 h huone jakamalla huone toisen ihmisen kanssa, 161 €

2 h huone yhdelle, 261 €

Sisältää

- tulokahvin,
- yhden yön
- la aamupalan
- kokouskahvit, ja
- lounaan

Lauantaipaketti Metsänvartijan tilalla yöpymättömille 26.9

Päiväohjelma ei-yöpyville, yht. 61€/hlö

Sisältää

- tulokahvin,
- kokouskahvit, ja
- lounaan

Ateriat, elleivät ne sisälly yllä mainittuihin paketteihin

Perjantai-illan illallismenu 28 €/hlö

Yöruoka lauantaina teatterin jälkeen 36 €/hlö

Teatteri-ilta

Teatteri-ilta: Ruokailu ja Teatteriliput

Tom of Finland -buffet klo 15.30 - 17.30 47,00 €/h

Rivit 17 tai 18: á 62,00 €/h. Lippuja on 32 kpl.

Rivi 6: á 82 €/h. Lippuja on 6 kpl

Pyörätuolipaikka + avustaja rivillä 6: yht. 85,00. Lippuja on yksi pari.

DwC kerää ohjelma-/bussimaksun 15 €/h paikan päällä.

Metsänvartijan tilalla ei ole ruokailua tai rinnakkaisohjelmaa lauantaina klo 15.00 - 21.30 välisenä aikana.

Meikkaus maksetaan käteisellä tai kortilla paikan päällä. Hinta tarkentuu myöhemmin.

Tom of Finland-buffet

La 26.9.2026 Klo 15.30 - 17.30

47,00€/ hlö

"Esileikkiä lautaselle "

Raikas rivistö

Vihersalaattia ja marinoitua punakaalia M, G

Savun suudelma

Savujuustoa, omenaa ja pähkinää G

Nahkahihna

Chorizo-makkaraa, sinapinsiemeniä ja pikkukurkkuja M, G

Punaposki

Punajuurta, retiisiä ja aiolia M, G

Metsän herra

Balsamicoherkkusieniä, tomaattia ja punasipulia M, G

Henkäys hiilloksesta

Hiillostettua lohta, romainea ja dijonjogurttikastiketta L

Musta viipale

Mustaa leipää ja voita L

"Täysi kontrolli"

Niskaote

Härän niskaa, kastike haudutusliemestä ja pippurikermää L, G

Lämmön alle alistetut

Paahdettuja perunoita ja balsamicokasviksia M, G

"Suutelun jälkeen"

Lakritsiipiiska

Sitruunaa, karhunvadelmaa ja lakritsia L, G